

Komise vznáší jediný důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož Tribunál dopustil svým závěrem, že existuje úzká souvislost mezi odůvodněním napadeného rozhodnutí a jazykovým režimem stanoveným v oznámení o výběrovém řízení, a z toho vyplývajícím připuštěním námitky protiprávnosti vznesené proti tomuto jazykovému režimu.

Tento důvod kasačního opravného prostředku se dělí na tři části:

- (1) Zaprvé se Tribunál v bodě 54 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení skutkových okolností, když ze známky získané žalobkyní za obecnou schopnost „komunikace“ vyvodil úzkou souvislost mezi jazykovým režimem dotčeného výběrového řízení a odůvodněním napadeného rozhodnutí.
- (2) Zadruhé se Tribunál v bodech 55 až 57 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení skutkových okolností, když připustil úzkou souvislost na základě skutečnosti, že pro uchazečky a uchazeče je náročnější skládat zkoušky v jejich druhém jazyce než v jejich rodném jazyce. Tribunál se dopustil také zkreslení důkazů, když pominul skutečnost, že v projednávané věci byly dalšími dvěma jazyky, které žalobkyně ovládá nejlépe, angličtina a francouzština. Omezení výběru druhého jazyka na němčinu, angličtinu nebo francouzštinu ji proto nemohlo nijak znevýhodnit.
- (3) Zatřetí a konečně se Tribunál v bodě 58 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení skutkových okolností, když úzkou souvislost vyvodil i ze skutečnosti, že žalobkyně byla nucena skládat písemnou zkoušku s klávesnicí s jiným rozložením než QWERTY-PT, na které byla zvyklá. Tento aspekt nemá totiž žádnou souvislost s odůvodněním napadeného rozhodnutí. Kromě toho je sice pravda, že EPSO poskytuje klávesnice jen s omezeným výběrem rozložení (AZERTY, QWERTY-EN, a QWERTZ-DE), avšak tato otázka nijak nesouvisí s jazykovým režimem výběrového řízení.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Mainz (Německo) dne 31. srpna 2021 –
ID v. Město Mainz**

(Věc C-544/21)

(2022/C 2/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Mainz

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ID

Žalovaný: Město Mainz

Předběžné otázky

- 1) Vyplývá z unijního práva, konkrétně z čl. 4 odst. 3 SEU, čl. 288 odst. 3 SFEU a čl. 260 odst. 1 SFEU, že čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. g) a odst. 3 směrnice 2006/123/ES⁽¹⁾ (dále jen „směrnice o službách“) zakládá v rámci probíhajícího soudního řízení mezi jednotlivci přímý účinek, takže již nelze použít vnitrostátní ustanovení, která jsou v rozporu s touto směrnicí, obsažená v § 4 německého nařízení o odměnách architektů a inženýrů z roku 1996, ve znění z roku 2002 (dále jen „HOAI 2002“), podle něhož jsou minimální sazby za projektové a dozorčí služby architektů a inženýrů kromě určitých výjimečných případů závazné, a podle kterého je ujednání o odměně ve smlouvách uzavřených s architekty nebo inženýry, jež nedosahuje výše minimální sazby, neúčinné, a to i v případech nároků vyplývajících ze smlouvy o architektonické dílo uzavřené v roce 2004, tedy před přijetím směrnice o službách?“

2) V případě záporné odpovědi na otázku 1):

- a) Musí být článek 49 SFEU (bývalý článek 43 SES) vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je § 4 HOAI 2002, které stanoví, že minimální sazby za projektové a dozorčí služby architektů a inženýrů stanovené tímto nařízením o odměnách jsou kromě některých výjimečných případů závazné a že ujednání o odměně ve smlouvách uzavřených s architekty nebo inženýry, jež nedosahuje výše minimální sazby, je neúčinné, příp. že taková vnitrostátní právní úprava představuje porušení článku 49 SFEU (dříve článku 43 SES)?
- b) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: Vyplyvá z takového porušení, že vnitrostátní ustanovení o závazných minimálních sazbách (v tomto případě § 4 HOAI 2002) již nelze v probíhajícím soudním řízení mezi jednotlivci použít?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 7. září 2021 – FT v. Spolková země Hesensko

(Věc C-552/21)

(2022/C 2/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: FT

Žalovaná: Spolková země Hesensko

Za účasti: SCHUFA Holding AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 77 odst. 1 ve spojení s čl. 78 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) (¹) chápán v tom smyslu, že závěr dozorového úřadu, který tento úřad sdělí subjektu údajů,
 - a) má povahu rozhodnutí o petici? Omezuje se v důsledku toho soudní přezkum rozhodnutí dozorového úřadu o stížnosti podle čl. 78 odst. 1 GDPR zásadně na otázku, zda se tento úřad stížností zabýval, předmět stížnosti dostatečně přezkoumal a zda stěžovatele vyrozuměl o výsledku přezkumu,nebo
 - b) je nutno jej považovat za úřední rozhodnutí ve věci? Musí v důsledku toho soud v rámci soudního přezkumu rozhodnutí dozorového úřadu o stížnosti podle čl. 78 odst. 1 GDPR přezkoumat obsah rozhodnutí ve věci v plném rozsahu, přičemž v konkrétním případě, kdy je např. uvážení úřadu sníženo na nulu, může soud uložit dozorovému úřadu rovněž konkrétní opatření ve smyslu článku 58 GDPR.
2. Je s články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie slučitelné uchovávání údajů u soukromého subjektu poskytujícího informace o úvěrové spolehlivosti, který bez konkrétního důvodu ukládá osobní údaje z veřejného rejstříku, jako jsou například „vnitrostátní databáze“ ve smyslu čl. 79 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2015/848 (²), aby mohl na vyžádání poskytnout informace?